

[Krarup.]

for at sikre den dyrt vundne Skanse inden for Landbruget ved at have en lignende Bestemmelse som den i Tjenestemandsløven paa det af mig omtalte Omraade.

I øvrigt vil jeg gerne anbefale dette nyttige Lovforslag til velvillig og hurtig Behandling i det høje Ting.

Oluf Johansen: Da mit Partis Ordfører i dette Spørgsmaal, det ærede Medlem Hr. Fr. Kristiansen, er forhindret i at være til Stede, skal jeg paa hans Vegne fremsætte nogle Betragtninger angaaende det foreliggende Lovforslag. Jeg skal ikke gaa i Enkeltheder, idet Lovforslaget jo har faaet en grundig Behandling i det andet høje Ting — det gælder baade Førstebehandlingen og den senere stedfundne Udvalgsbehandling — og har forladt Tinget uændret, som det blev fremsat af den højtærede Landbrugsminister. Det Spørgsmaal, vi her behandler, har gentagne Gange været drøftet, og det er undergaaet en Udvikling igennem Aarene, efter som Tiden har forandret Problemerne. Da vi begyndte en Lovgivning herom, var Prishævningen og Tuberkulosespørgsmaalet nøje knyttet sammen; nu har Forholdene ændret sig, Prishævningsspørgsmaalet er løst, og det andet Formaal er blevet Hovedsagen.

Jeg vil gerne uden at gaa i Enkeltheder udtale et Par anerkendende Ord om hele det Arbejde, man ude omkring i det danske Landbrug har udført for at rense Besætningerne for Tuberkulose. Af Organisationerne er der gjort et stort Arbejde i Mejerikredsene, Spørgsmaalet har vakt Interesse, man har taget det op og har søgt at naa videst muligt frem. Dette kan naturligvis ikke finde Sted, uden at de enkelte Landmænd i høj Grad interesserer sig for Sagen, og det kan ogsaa konstateres igennem hele den stedfundne Udvikling, at de enkelte Landmænd stærkt har interesseret sig for Sagen og med Hensyn til deres Kvægbesætninger har gjort en Indsats, der ogsaa har kostet Penge.

Der er et Par andre, maaske mindre Spørgsmaal, som knytter sig til det foreliggende Lovforslag. Jeg tænker her paa de to Bevillinger, som er blevet omtalt af andre Ordførere. Med Hensyn til de 100 000 Kr. til Undersøgelser og Forsøg vedrørende en rationel Bekæmpelse af smitsom Kalvekastning giver jeg det ærede Medlem Hr. Krarup Ret i de Betragtninger, han fremførte vedrørende Betydningen heraf. Bestemmelsen om, at der af dette Beløb kan ydes indtil 200 000 Kr. aarlig som Til-

skud til Indkøb af Besætninger for Nybegyndere, giver jeg ogsaa min Tilslutning. Jeg finder det særdeles velmotiveret, og de Betragtninger, som den højtærede Landbrugsminister fremførte, viser efter min Opfattelse en rimelig og rigtig Vurdering af dette Problem. Jeg ser af de Bemærkninger, der ledsagede Lovforslaget ved dets Fremsættelse i Folketinget, at man forrige Aar ydede indtil 80 Kr. pr. Kreatur ved saadanne Indkøb, og at Beløbet for indeværende Finansaar er forhøjet til 90 Kr. pr. Kreatur. Jeg ved ikke, hvad man har til Hensigt at give i Fremtiden, men jeg gaar ud fra, at man vil søge at udnytte den fastsatte Sum paa bedst mulig Maade, saa Formaalet ogsaa kan forfølges i Fremtiden.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtigt Fremme her i Tinget.

J. S. Føget: Da Slagteafgiften den 20. November blev ophævet efter at have været gældende siden Februar 1933, tror jeg, dette Skridt blev hilst med Glæde fra alle Sider. Set fra et Landbrugersynspunkt er den Tilstand igen indtraadt, da vi kan afsætte hele vor Produktion i Modsætning til tidligere og i skærende Modsætning til, hvad der var Tilfældet i 1932—33, da der herskede saadanne Afsætningsvilkaar, at jeg personlig til Eksempel maatte forære en Ko bort for overhovedet at komme af med den. Der var ingen, der vilde købe de daarligste Kvaliteter, og de bedste Kvaliteter kostede 30—40 Øre pr. kg. Den gamle Kødlov har derfor været en god Hjælp for Landbruget.

Det er imidlertid interessant at lægge Mærke til, at i al den Tid da Slagteafgiften blev opkrævet, kom der med visse Mellemrum en Udtalelse fra de københavnske Slagtermestre med Krav om, at Slagteafgiften skulde bortfalde. Man begrundede dette Krav med, at Afgiften fordyrede Kødet for Forbrugerne. Nu bortfaldt Slagteafgiften, men Forbrugerne fik ikke billigere Priser af den Grund.

Jeg kan erklære mig ganske enig i, at Tuberkulosebekæmpelsen bør fortsættes, og jeg har, saa længe de nuværende Eksportpriser er gældende, heller ikke noget imod, at man tager 1 Øre pr. kg fra Eksportkreaturerne til Tuberkulosebekæmpelsens Fortsættelse, men enhver ved jo, at for hver Øre Eksportprisen nedsættes, falder Hjemmemarkedsprisen tilsvarende. Vort normale Hjemmemarkedskonsum ligger paa ca. 450 000 Kreaturer, og vort Eksportsalg ligger normalt paa ca. 250 000—300 000,